



Anul VIII nr. 10 (373)
10 Martie 2019
Duminica Lăsatului sec de
brânză
(a Izgonirii lui Adam din Rai)
www.parohiamartisor.ro



"Că de veți ierta oamenilor greșelile lor, ierta-va și vouă Tatăl vostru Cel ceresc; Iar de nu veți ierta oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre. Când postiți, nu fiți triști ca fățarnicii; că ei își smolesc fețele, ca să se arate oamenilor că postesc. Adevărat grăiesc vouă, și-au luat plata lor. Tu însă, când postești, unge capul tău și fața ta o spală, Ca să nu te arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău care este în ascuns, și Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti ție. Nu vă adunați comori pe pământ, unde molia și rugina le strică și unde furii le sapă și le fură. Ci adunați-vă comori în cer, unde nici molia, nici rugina nu le strică, unde furii nu le sapă și nu le fură. Căci unde este comoara ta, acolo va fi și inima ta."
(Matei 6, 14-21)

Duminica această poartă un nume dramatic. Duminica izgonirii lui Adam din Rai. Evanghelia zilei, constituie una dintre cele mai pline de slavă pagini de pedagogie divină. Ele urmează textului din Sfânta Scriptură care ne învață cum anume, cu ce cuvinte să ne rugăm: Tatăl nostru (Matei 6.9-13). Mântuitorul îndeamnă la aflarea cheii Raiului, cheie pierdută de nesăbuitul Adam. Rugăciunea smerită, adresată lui Dumnezeu ca unei Persoane vii, iertarea celui ce-ți greșește, postirea fără fandoselile cosmetizării fariseice, smerită acumulare de har și dar, comoara sigură dinaintea furilor și ruginie celor stricăcioase. Un aliaj pe care Dumnezeu ni-l deconspira cu dragoste de Frate mai mare.

De ce Raiul? O să ziceți, bun și ce ne mai interesează astăzi acest text? Ce mai poate el descoperi sufletului meu de om modern, ucis de false prietenii, agățat în sforăria carierelor de tot felul, hămesit de informații contradictorii, umilit de limitele libertății impuse de falsă democrație pentru care unii au plătit, îngerește, cu viața? Ce mai poate schimba în viața mea? Eu cred că totul. Pentru că, odată redobândit, pentru noi de către Hristos, Raiul nu mai poate fi pierdut ci alungat de la noi. Câtă vreme înțelegem aceasta, zbaterea noastră creștină merita să fie trăită. Energia de viață care propune ritmul mântuirii merita să fie asumată. Căci **Raiul e plin de Hristos, de prezența și puterea Lui. Raiul este deschis nouă nu ca o părere, nu cu toanele unuia dintre dumnezeii falși, care au mereu toane: acum deschid, acum închid mântuirea, uneori prinzându-i pe acoliții lor între uși.**

Vremuri tulburi. Raiul pe care ni-l dăruiește Hristos are ca porți, porțile pocăinței. Nu ale închipuirii de sine, nu ai investiției în demersurile noastre păgâne. Nu Valentine's day. Nu supralicitările legate de Dragobete. Ci Evanghelia. Aceea care, în Duminica aceasta ne binevestește ca asumarea raiului nu ține de alchimia mincinoasă a lumii pe care o trăim ci prin asumarea lecția despre Rai pe care Biserica ne-o pune la dispoziție. Ea **ne cere centrarea atenției pe postire, nu doar pe post, pe dăruire, nu doar pe dar, pe finalitate nu doar pe mijlocul atingerii ei.** Oboseala morală în care trăim acum vine din lipsă de cunoaștere și trăire a Evangheliei acesteia. Bălbâiala eticii sociale, în care homosexualitatea este socotită virtute, mâine poimăine, reliefată de aplauzele tembele ale actorilor americani la discursul unui premiat la Oscarul din acest an care amenința, în cuvinte măiestrite, ce se va întâmpla cu cei care nu vor accepta homosexualitatea și celelalte erezii morale drept adevăr, stupizenia discursurilor trecute dinspre morala creștină spre filozofia bunului plac nu trebuie să ne înspăimânte. Ele trebuie să ne oblige la strângerea rândurilor, la unitatea mărturiei.

E vremea cugetării. Într-o vreme în care recuperatorii de averi, sprijiniți de cagulații jandarmeriei și de hotărârile unei justiții strâmbă, se numesc biserică, în care școala e mai mult un lagăr de intenții decât un spațiu de luminare sufletească, în care teologia e sora de preocupări pentru toți frustrații intelectuali și jurnaliștii epuizați uman, e foarte greu să mai identifici punctele cardinale ale Raiului. Evanghelia Duminicii acesteia ne descoperă însă harta acestui pelerinaj. Fără ea nu suntem decât rătăcitori, cu ochii tulburi... Exercițiul cel mai de preț prin care ne apropiem Raiul ține într-însul postirea. Teamă de a nu greși rețetele postului trebuie înlocuită de bucuria postirii dincolo de rețete.

Părintele Constantin Necula - www.crestinortodox.ro

Evanghelia duminicii acesteia ne mai atrage atenția la ceva: ea **nu leagă doar iertarea de postire, ci și postirea de neagonisire.** Adică ne arată încă un folos al postirii: **economisirea în vederea mântuirii, prin milostenie,** și nu pentru îmbogățirea și strângerea de comori pe pământ, unde molia și rugina le strică și unde furii le sapă și le fură (cf. Mt. 6, 19). Așadar, luarea aminte la înclinația, atât de mult încurajată de lumea înconjurătoare, de agonisire cu rost și fără rost, până la risipă, ne poate duce la acumularea de comori în cer, nepuse în pericol de molii, de rugină sau de furi și care devin, aici pe pământ, mângâiere și ajutor celor pentru care surplusul nostru înseamnă hrana cea de toate zilele. Să fim încredințați că, așa cum am auzit duminica trecută, la evanghelia Înfricoșătoarei Judecăți, binele pe care îl facem unuia dintre cei mai mici și mai lipsiți, Domnului Îl facem (cf. Mt. 25, 40). Iată în ce fel, perioada care începe ne poate deveni pricină de folos și mântuire, pregătire pentru a întâmpina Harul și bucuria Învierii Domnului. **Dacă dăm importanța cuvenită la cele ce cu adevărat sunt prețioase sufletului și care au valoare nepieritoare, atunci vom vedea venind primăvara în viața noastră.** Căci unde este comoara ta, acolo este și inima ta (Mt. 6, 21).

Prin post - nu mâncați! - asumăm și reparăm, la rândul-ne, în Hristos, nepostirea lui Adam. Iar odată redeveniți cetățeni ai Împărăției, ne împărtășim continuu din bunătățile ei și suntem chemați să păzim porunca cea mântuitoare - Luați, mâncați! Beți dintru acesta toți! - lăsată de Domnul Hristos, fără să o nesocotim, precum odinioară Adam, de ea depinzând rămânerea noastră în Împărăție sau izgonirea din ea. Cu cerere de iertare către fiecare dintre cei cărora le-am greșit și cu dăruire de iertare fiecăruia care mi-a greșit.

Episcopul Siluan al Episcopiei Ortodoxe Romane a Italiei - www.crestinortodox.ro

Îndrumări din Postul Mare, Taina Sfântului Maslu se va săvârși, după cum urmează:

- **17 martie 2019**, Duminica I din Postul Mare (a Ortodoxiei), la **Parohia Sf.Apostol și Evanghelist Ioan**, Str. Emil Racoviță, Paroh: *Pr.Ion Armași*;
- **24 martie 2019**, Duminica a II-a din Postul Mare (a Sf. Grigorie Palama), la **Parohia Mărtisor**, Str. Mărtisor, nr. 63, Paroh: *Pr. Dragoș Marineață*;
- **31 martie 2019**, Duminica a III-a din Postul Mare (a Sfintei Cruci), la **Parohia Sfântul Haralambie - Belu**, Str. Împăratul Traian, nr. 33, Paroh: *Pr. Gheorghe Dogaru*;
- **7 aprilie 2019**, Duminica a IV-a din Postul Mare (a Sf. Ioan Scărarul), la **Parohia Cuvioasa Paraschiva** - Bellu, Str. Mincă Dumitru, nr. 27, Paroh: *Pr. Ioan Roșu*;
- **14 aprilie 2019**, Duminica a V-a din Postul Mare (a Cuv.Maria Egipteanca), la **Parohia Înălțarea Domnului**, Șos. Olteniței, nr. 196, Paroh: *Pr. Florin Voineag*.

Marti, 12 martie - Sf.Grigorie Dialogul, episcopul Romei; Sf.Cuv.Simeon, Noul Teolog ;

Joi, 14 martie – Sf.Cuv.Benedict de Nursia;

Duminică, 17 martie – Sf.Cuv.Alexie, omul lui Dumnezeu.

Rugăciunea Sfântului Efrem este pentru oamenii încă neliberi. Este pentru oamenii care încă nu s-au eliberat de patimi, de păcat. Ea este o **variantă a rugăciunii Tatăl nostru, pentru cei care încă n-au fost înfiați**. Rugăciunea **Tatăl nostru, a dat-o Hristos celor înfiați de El**. Dar atâta vreme cât nu suntem înfiați, nu-L putem numi pe Dumnezeu, Tată. **Atâta vreme cât ne aflăm în păcat, cât suntem robiți de patimile noastre, patimile și păcatele noastre sunt "tatăl" nostru și aceluia îi spunem "tată". Dar lui Dumnezeu nu-i putem spune Tată**. Este cutremurător.

Sfântul Simeon Noul Teolog, ne spune că atunci când Hristos i-a vorbit despre preoție, despre preoți, despre arhierii, i-a zis așa: "O, voi care ați îndrăznit să stați înaintea jertfelnicului Meu pentru că *Eu sunt milostiv, pentru că Eu sunt răbdător, care nefiind chemați ați intrat aici, care încă nefiind fii, care încă necurățindu-vă prin plâns ca să ieșiți din robie, ați intrat la Cină ca niște fii*". Așa că, **pentru a nu auzi cuvintele acestea în ziua Judecării de la Hristos, Sfântul Efrem ne propune rugăciunea asta**. Noi știm și din Evanghelie că Hristos la urmă, multora va spune, "*plecați de la Mine cei ce ați lucrat fărădelegea, nu vă cunosc pe voi*". Ca să nu auzim cuvintele astea, **Sfântul Efrem ne dă o rugăciune care ne va pregăti pentru rugăciunea Tatăl nostru**. Este aceeași rugăciune, așa am înțeles-o, dar pentru cei neînfiati. **Ce spune Hristos, cum să ne rugăm?"Tatăl nostru care ne ești în ceruri"**. Dar Sfântul Efrem nu îndrăznește să-l numească pe Dumnezeu, Tată. El spune: "**Doamne și Stăpânul vieții mele**".

Oricine poate numi pe Dumnezeu, Domn și Stăpân al vieții lui, chiar și cel mai păcătos. Cel care se află în toată spurcăciunea și în adâncimea și în robirea patimilor lui, nu-L poate numi pe Dumnezeu Tată, pentru că nu-i dă Duhul, fiind treaz, dar îl mărturisește pe Dumnezeu, Domn și Stăpân al vieții sale. Și prin aceasta el se eliberează de toți ceilalți domni și stăpâni care încearcă să ne stăpânească, și durerile necurate, dar și patimile. Și spune mai departe: "**Doamne și Stăpân al vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, nu mi-l da mie**". El nu cere "**să vie împărăția Ta**". Pentru că a cere să vie împărăția lui Dumnezeu, înseamnă a mărturisi că tu ești gata să o primești, înseamnă că tu ești gata pentru ea, pentru că venirea împărăției lui Dumnezeu este sfârșitul lumii, este vremea judecării și **numai fiul cel înfiat, cel răscumpărat**, în inima căruia Duhul a mărturisit mântuirea, cum spune Sf.Ap.Pavel, **numai acela poate chema împărăția lui Dumnezeu și pe Dumnezeu, Tată**. Dar Sf.Efrem nu face asta. El spune înainte de a veni împărăția Ta: "**la de la mine duhul trândăviei, al grijii de multe...**". Tot cererea asta o are "**ne izbăvește de cel viclean**", dar Sf.Efrem ne și înșiruie câteva feluri în care cel viclean ne ispitește. Dar prin această cerere. **Sfântul Efrem face și o spovedanie. Din cauza aceasta noi ne ușurăm când rostim această rugăciune**, când spunem: "*Duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, nu mi-l da mie*". Prin aceasta mărturisesc că îl am, că sunt stăpânit de ele. **Nu mi-l da mie, aceasta înseamnă și ia-le de la mine**. Pentru că dacă nu le-aș fi avut de unde aș fi cunoscut că ele sunt, că ele există. Dar prin faptul că le numesc și te rog să le iei de la mine, mărturisesc că sunt stăpânit de ele.

Sf.Efrem îl mărturisește pe Dumnezeu nu doar Domn și Stăpân al vieții sale, ci și Domn și Stăpân al tuturor acestor dureri, pe care Dumnezeu este în stare și puternic să le ia de la el și Domn și Stăpân a toate darurile. "*Duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-I mie, slugii Tale*". Sf.Efrem mărturisește că nimeni nu poate agonisi nici unul din aceste daruri cu puterile sale, de nu le va primi în dar de la Dumnezeu. Chiar mai mult decât atât: "*Așa, Doamne, împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșalele mele și să nu osândesc pe fratele meu*". Cum sună același lucru în Tatăl nostru: "*Și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșăliilor noștri*". Dar Sf.Efrem ne arată activ cum ajungem noi la starea asta, de a ierta greșalele fratelui, prin vederea propriilor greșeli. Sf.Efrem ne tâlcuiește ceea ce Hristos ne arată în rugăciunea Tatăl nostru și ne arată felul prin care noi putem să ajungem să nu mai fim judecați, să fim iertați de Dumnezeu așa cum noi iertăm. Dar **cum iertăm noi? Fără vederea propriilor păcate, nimeni nu poate ierta pe aproapele său**. Dar și aceasta vedere nimeni nu o poate avea decât în dar de la Dumnezeu. **Numai venind Duhul Sfânt omul își descoperă ceea ce este el**. Sfântul Ioan Scărarul spune: "*asa cum printr-un acoperiș crăpat, raza de lumină descoperă toate impuritățile, praful ce plutește în aer, până atunci nevăzut, așa cercetarea Duhului Sfânt în inima omului descoperă răutățile, patimile și nebulia lui*". Toate acestea sunt daruri ale Duhului Sfânt.

Iată mărturisirea pe care trebuie să o facem înainte de a putea numi pe Dumnezeu Tată și înainte de a chema cu îndrăzneală împărăția lui. Pentru că această rugăciune **Tatăl nostru, este o rugăciune care se spune cu îndrăzneală**. Este o mare îndrăzneală să-L numești pe Dumnezeu Tată, să te socotești pe tine fiu și să chemi împărăția Lui. Din cauza asta în Liturghie, înainte de rugăciunea Tatăl nostru, spune preotul: "**Și ne invrednicește pe noi Stăpâne, cu îndrăzneală, fără de osândă să cutezăm a Te chema pe Ține, Dumnezeul cel ceresc, Tată și a zice**". A-l numi pe Dumnezeul cel ceresc, Tată, este îndrăzneală și poate aduce osândă, mărturisim noi în Liturghie. Din cauza asta minunată este **rugăciunea Sf.Efrem. Ea ne desfășoară rugăciunea Tatăl nostru, pentru cei care încă nu sunt fii, pentru cei care încă sunt robiți de păcat**. Noi trebuie să ne aducem aminte, că suntem, -deși răscumpărați prin Sângele lui Hristos, deși curățați și spălați prin Botez, -totuși întorși la păcatele noastre cele de dinainte, și întinați în gândurile noastre și în hotărârile noastre și în toate lucrările noastre. (**Părintele Savatie Bastovoi**. Smerenie și libertate în rugăciunea Sf.Efrem Sirul) www.crestinortodox.ro

Îndrumări pentru cei care intenționează să se împărtășească în Postul Paștelui: - În timpul Postului Mare împărtășirea celor spovediți, și care au dezlegare pentru împărtășire, se face în cadrul Sfintei Liturghii de **Miercuri și Vinerea** (a Darurilor), **Sâmbăta și Duminica** (a Sf.Ioan / Sf.Vasile), **adică de 4 ori pe săptămână !!!**

INVITAȚIE : Parohia "*Sf.Ioan Evanghelistul*" ne invită, **duminică, 17 martie 2019, orele 17.00**, la **Sf.Maslu** de obște (paroh preot Ioan Armași) (Str.Emil Racoviță)

Programul săptămânii 11 martie – 17 martie 2019

Duminică	10 martie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Izgonirea lui Adam din Rai) – Pr.Dragoș
Duminică	10 martie	17– 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Dragoș
Luni	11 martie	17 – 19	- Canonul Sf.Andrei Criteanul și Pavcernița Mare
Marti	12 martie	17 – 19	- Canonul Sf.Andrei Criteanul și Pavcernița Mare
Miercuri	13 martie	8 - 11	- Liturghia Darurilor mai înainte sfințite și Sfințirea mică a apei – Pr.Dragoș
Joi	14 martie	17 – 19	- Canonul Sf.Andrei Criteanul și Pavcernița Mare
Vineri	15 martie	8 – 12	- Liturghia Darurilor mai înainte sfințite și Taina Sf.MASLU
Vineri	15 martie	17 - 18	- Slujba acatistului – Pr.Dragoș
Sâmbătă	16 martie	8 - 12	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr.Dragoș
Sâmbătă	16 martie	17– 18	- Vecernia Duminicii I din Post – Pr.Ticu
Duminică	17 martie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Duminica Ortodoxiei) – Pr.Ticu
Duminică	17 martie	17– 19	- SF.MASLU de obște la parohia Sf.Ioan Evanghelistul (Bd.Emil Racoviță)